

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 11 abril de 2008

La veu dels territoris

opinió

De la Plataforma Vegueria Pròpia

JOSEP FAURA I JOSEP GUILLÉN.

+ Reivindicació de la vegueria al ple del consell comarcal de l'Alt Penedès el 2005.

Tenim viu i actual el debat sobre les mesures que adopta l'administració que afecten les comarques no metropolitanes (aigua, abocadors, xarxes viàries, LOGIS, parcs eòlics...), les quals manifesten sovint una aferrissada oposició, fins i tot al que hom anomenaria «progrés».

Des del centre del poder a Catalunya, el creixement s'imposa des del centre de poder sobre la base d'una democràcia formalment representativa. Els territoris aguanten, assenteixen si hi estan d'acord i, si no, s'empassen una frustració més; no poden incidir en les decisions. Els consells comarcals no tenen pes polític, i les diputacions provincials són un benefici net per als partits polítics, que en cap cas són representatius del territori. Això sí, tot es fa en nom del «progrés». Entre molts, vegem-ne alguns exemples:

-Baix Penedès: el pla territorial parcial del Camp de Tarragona, col·loca el centre integral de mercaderies més gran de Catalunya (LOGIS Penedès) a la plana interior de la comarca. S'hi preveuen més de 2.000 llocs de treball; creixement urbanístic; un minitransvasament d'aigua de l'Ebre ja en procés d'execució; la desaparició de vinya i una circulació expansiva de camions. El Quart Cinturó pren més hectàrees de vinya i deixarà pas a més de 30.000 vehicles pesants diaris.

- Terra Alta: afectació al voltant de 1.000 hectàrees arrendades per la instal·lació de centres eòlics. En el cas de l'Horta de Sant Joan, l'Ajuntament convergent ja el tindria aprovat, si no hagués estat per la pressió exercida per la Plataforma en Defensa de la Terra Alta.

- Comarques gironines: la MAT ha estat imposada per l'administració. Les mesures pal·liatives ho hauran estat a costa d'una ingent mobilització.

- Comarques de Ponent: el desembre de 2007 es va signar el *Compromís per Lleida*, per «fer sentir una veu consensuada des de Lleida i amb força a Barcelona, Madrid i Brussel·les, ja que la nostra terra s'enfronta a molts reptes que hem d'acceptar, però que també generen incertesa».

Qui és Catalunya? Cada cop es fa més evident que l'esquema d'organització territorial del país no s'aguanta. Un país com el nostre, amb un creixement sobtat d'habitants, no pot sotmetre's a un desenvolupament sense fi, amb patrons del segle XX i sota el centralisme barceloní.

No es pot dependre només de sectors particulars de producció i de poder –partits que manen– quan les seves decisions canvien les coordenades físiques i socials dels territoris. Algunes situacions poden ser contradictòries i caure en la «cultura del no», però expressen la sensació compartida que es mutila el país, al qual roben identitat i paisatge; que el «progrés» el paguen els febles.

La nostra «modernitat» està ben lluny de països en què el règim local incideix veritablement en la política real (Suïssa, França, Alemanya...).

Vegueries i democratització Tal com preveu l'Estatut, aquests ens supracomarçals permetrien donar representació al territori, articular els conflictes i crear una visió compartida de país. Això si prospera l'Estatut i la llei d'organització territorial. Però la gent hauria d'intervenir en l'elecció dels representants i en conseqüència pactar el «progrés» –que ningú no rebutja– i la seva qualitat. I superar l'actual règim dels àmbits funcionals de planificació territorial, basats en el principi de desconcentració administrativa, que no representen sinó la Generalitat. El govern, al seu torn, dins una visió pactada de país, ja des d'ara hauria d'ensenyar les cartes i fer patent que hi està a favor i que pensa «en territori»; que les càrregues i beneficis són proporcionals. Pot semblar ingènua aquesta proposta, pels temps que som, però hi coincideixen la urgència del realisme polític i l'imperatiu democràtic. Seria molt més planer, aleshores, reclamar solidaritat i alçada de mires. Des del territori Penedès Al Penedès fa temps que ens movem en favor d'un àmbit de planificació, en vistes a una futura vegueria. La comissió de Política Territorial del Parlament ens ha donat la raó, però del conjunt del govern, el grup PSC s'hi nega. El mateix conseller Nadal (PSC) ha presentat el pla territorial metropolità de Barcelona, consensuat amb els alcaldes socialistes de la corona metropolitana, desentenant-se de l'execució de l'acord parlamentari sobre l'àmbit territorial, que implicaria la intervenció del territori. Els quatre consells comarcals, 61 ajuntaments, (89% de la població) i una àmplia representació del món empresarial i la societat civil, ho han dit ben clar i s'han avançat als altres territoris en la proposta d'aproximar el govern a la realitat ciutadana. Demanem que se'ns escolti; a nosaltres i a tots.

